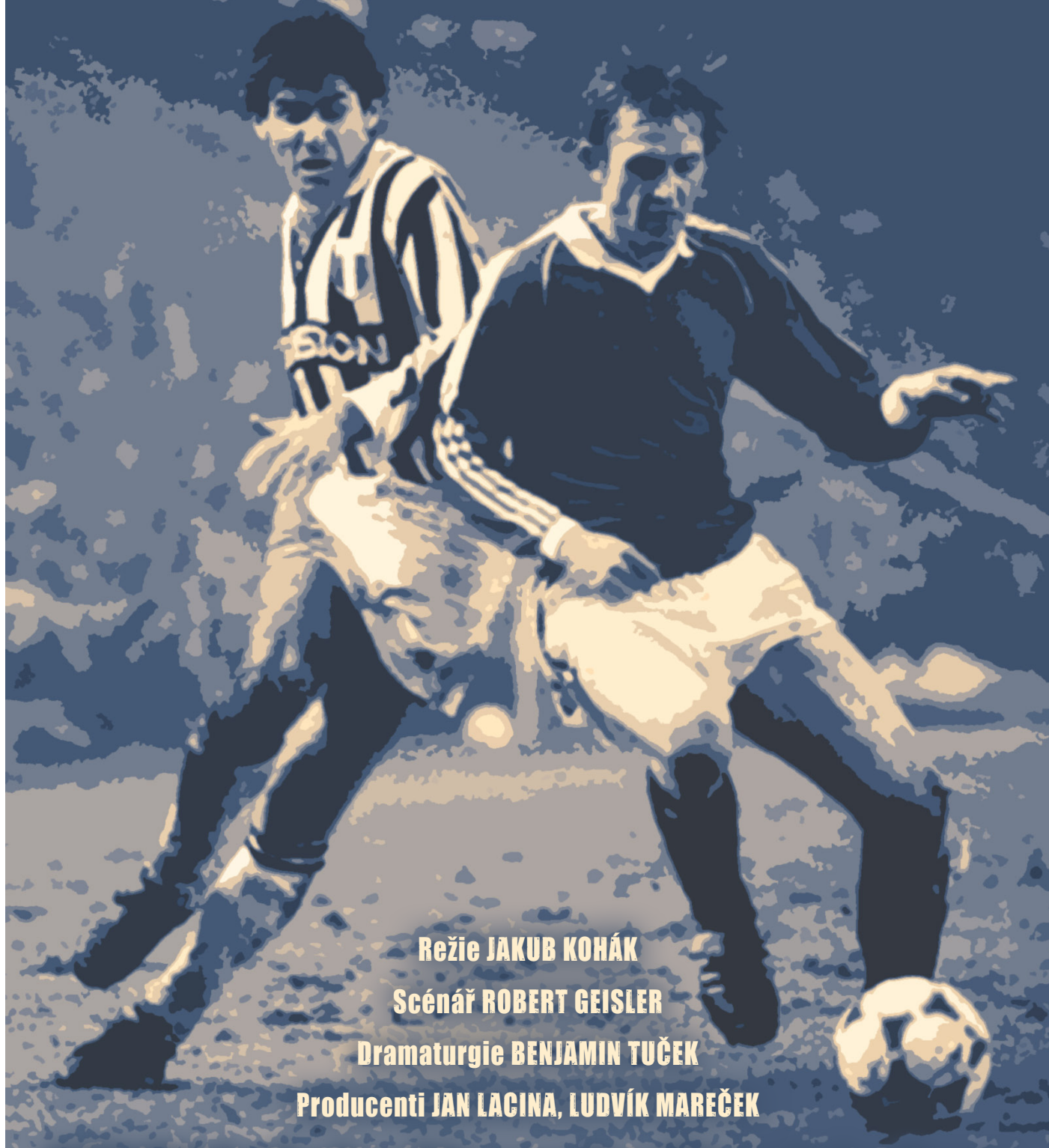

HÓÓÓNZA BERGER!

Jinak to nevidim...

Režie JAKUB KOHÁK

Scénář ROBERT GEISLER

Dramaturgie BENJAMIN TUČEK

Producenti JAN LACINA, LUDVÍK MAREČEK

Příběh fotbalové legendy očima jeho ženy

• OBSAH

Synopse	4
Treatment	6
Dramaturgická explikace	16
Režijní explikace	18
Scénáristická explikace	18
CV tvůrců	19

SYNOPSIS

Šedesátá léta. Otec malého Honzy, hospodský harmonikář, je před Honzovými očima zatčen za příživnictví. Vyděšený Honza přijde domů pozdě, večeri už snědli sourozenci. S bratrem Ferdou sleduje na černobílém obrazovce mistrovství světa ve fotbale v Anglii. Pelé je zraněn, Brazílie vyřazena. Honza pláče, prožívá svoji první životní tragédii. Druhá přijde vzápětí. Ve filmu Poslední výstřel umírá Vinnetou. Vzpomínky budoucí ženy Dáši rámuji Honzovo dětství.

Sedmdesátá léta. Honzovi je devatenáct a hraje za TJ Břevnov. Mezi diváky na stadionu je i Dáša, Honzova sousedka z dětství. Hubený záložník Dáše imponuje. Po vítězném zápase dostane Honza nabídku od trenéra Pospíchala k přestupu do profesionálního klubu v Plzni. Dáša pozve nesmělého Honzu na první rande.

O rok později. Dáša se s narozeným synem přestěhovala za Honzu do Plzně. Ale Honza místo s rodinou tráví čas na tréninku a v hospodě se spoluhráči. Rozčarovaná Dáša se vrací zpátky do Prahy k Honzově matce a dává Honzovi ultimátum – rodina, nebo fotbal. Honza se nechá přemluvit k návratu do pražského sklepního bytu s latrínou na dvoře. Náka za filčkami je poslední kapkou v poháru Dášiny trpělivosti. Honza konečně požádá o nový byt. Zanedlouho se s Dášou stěhují na sídliště Jižní město.

O rok později se Dáša brodí blátem rozestavěného sídliště s kočárkem a batoletem. Doma najde Hon-

zu v uniformě vojáka základní služby. Honza zuřivě maluje celý byt. Malováním zahání smutek ze smrti otce. Na pohřební hostině rodina vzpomíná na opilecké kousky tatínka, který byl známou břevnovskou figurkou. Honza svěří bratrovi Ferdovi, že po skončení základní vojenské služby v Dukle přestoupí do Sparty.

O několik měsíců později už Honza hraje na Letné. Od začátku nového angažmá má konflikty s politrukem Janderou. Po vítězném derby Honza hostí celou hospodu. Dášu jeho rozhazování irituje. Výdaje na domácnost táhne sama ze svého platu, protože Honza vše utratil se slávistickým protihráčem Jarolímem. Honza jí chlácholí vidinou zájezdu do ciziny. Sparta bude hrát ve Švýcarsku...

Dáša jede poprvé v životě za železnou oponu. Ve Švýcarsku opustí zájezd Klíma, kolega Honzova bratra Ferdy, za kterého se Honza zaručil. Klíma nabízí emigraci i Dáše, která na okamžik podlehne vidině života ve svobodné společnosti. Dáša si představuje, kolik fotbalista vydělá na západě... Ale co děti? Honza utne její úvahy. Po návratu do Prahy musí Honza nést odpovědnost za emigraci člověka, za něhož se zaručil. Trenér Ježek se snaží celou situaci zahrát do autu, ale Honzovi rupnou nervy: „Důležitý je, jestli vyhraje! A já vyhrávám, tak si strčte tyhle kecy za klobouk!“ Honza dostane půlroční distanc.

Návrat z olympiády v Moskvě. Díky nominaci do reprezentace byl Honzův distanc zrušen. Letadlo plné

sportovců a funkcionářů letí domů. Na palubě probíhá bujará oslava. Honza baví celé letadlo. Na letišti paroduje objímání komunistických pohlavárů a zesměšní vítací delegaci. Bujaře slaví ještě několik dní. Když konečně dorazí domů, Dáša oznámí Honzovi, že se s ním chce rozejít...

Sparta v Madridu porazila Real! Honza po vítězném zápase iniciuje výměnu dresů, která pobouří politruka. Trenér Ježek tlumočí Honzovi nabídku Realu Madrid. Za jeho přestup nabízejí milion dolarů. Žádný československý fotbalista ještě nedostal takovou šanci. S jednou podmínkou – Honza musí nechat Dášu s dětmi v komunistickém ČSSR a emigrovat. Honza odmítne. Po návratu z Madridu domů Dáša nechápe. Přece by za ním po čase přijeli? Taková šance přijde jednou za život! Při pohledu na zmateného Honzu Dáša konečně pochopí, že Honza dal přednost jí a dětem před svojí životní láskou, fotbalem...

V kabině Sparty je dusno. Výměna dresů s Realem má být Honzova poslední provokace. Politruk Jandera žádá spartánského šéfa Obrhela, aby Bergera zkontroloval. Po derby se Slávií Berger jako obvykle hostí celou hospodu. Na opilého Honzu se přilepí dvě fanynky a vyvolají konflikt. Esenbáci surově zatknou vzpírajícího se Honzu. Při výslechu Honza uráží socialistické zřízení, vyhrožuje emigrací a pomoci obrazu prezidenta Gustáva Husáka. Z rozpoutané aféry jsou vyděšeni všichni, dokonce i politruk Jandera. Orodujícímu trenéru Ježkovi přizná, že vlastně obdivuje

Honzův talent a chtěl ho jen usměrnit. S obviněním z hanobení hlavy státu ovšem nikdo nepočítal...

Díky trenéru Ježkovi se Sparta za Bergera zaručí. Po tříměsíční protialkoholické léčbě čeká Honzu soud. Dáša si vymůže audienci u předsedy vlády. Má štěstí, Štrougal je zarytý Spartan. Když Honza srazí paty a bude se chovat jako řádný socialistický občan, dostane jen podmínku. Soud rozhodne, díky Štrougalovi Honza nemusí do vězení. Srazí paty a jde příkladem socialistickou morálkou. Jenže už nehraje jako dřív. Chybí mu bojovnost, rozhodnost. Zdá se, že soudruzi Bergera konečně zlomili...

Před zápasem v Mnichově je Honza v kabině přinucen spoluhráčům předčítat politický motivační blábol. Ale Honza to nevydrží a papír roztrhává. Najednou je to zase starý dobrý frajírek Berger, který si nebere servítky. Přítomní funkcionáři jsou v šoku. Berger asi neví, že je v podmínce, tentokrát půjde sedět natvrdo! Díky Honzově famóznímu výkonu reprezentace ČSSR remizuje v Mnichově s NSR. Za Honzu se znovu postaví špičky komunistického aparátu. O Bergera totiž mají zájem ve Švýcarsku. Komunisté si konečně spočítali pragmatické řešení. Zbavit se provokatéra, který bude odevzdávat 80% valutových příjmů do státní kasy je výhodnější, než aby seděl ve vězení na státní náklady.

Berger s Dášou a s dětmi vystupují z letadla ve Švýcarsku. Dáša je potřetí těhotná. Jsou svobodní.

TREATMENT

EXT. STADION SPARTY - DEN

Osmdesátá léta. Záběry ze stadionu v době největší slávy Honzy Bergera. Tribuny skandují „Honza není člověk, Honza je Bůh!“. Na stadionu probíhá zápas Sparta - Slávie.

DÁŠA M.O.

*Všichni ho milovali a vzývali jako boha.
Ale jenom já jsem s ním žila.*

Honza útočí, souboj s Karlem Jarolímem. Hoši jdou do sebe tvrdě, Honza souboj vyhraje a vsítí gól, tribuny opět šílí.

DÁŠA M.O.

*Není jednoduchý žít s Bohem. Naštěstí měl kromě mně jenom jednu další lásku. Mičudu.
Tu potkal dřív než mně.*

Šedesátá léta. Desetiletého Honzu vyzvedává z tréninku jeho otec. Jdou do hospody, kde otec hraje na harmoniku a Honza vybírá drobné do čepice. Když odchází, sebere před hospodou otce esenbák pro příživu. Honza donese domů vysbírané peníze schované v akordeonu. Přijde pozdě, chudou večeri mu už snědli sourozenci. Večer sleduje s bratrem Ferdou zápas Brazílie ma MS v Anglii. Pellé dostane na frak. Slovy Dáši: První velká tragedie Honzova života. Druhá - ve filmu Poslední výstřel zastřelí Vinnetoua. Honza se vyrovná s oběma tragediemi tím, že vymaluje byt.

INT. MÁMIN BYT, POKOJ - DEN

Honza stojí na stoličce a maluje stěnu pokoje. Všude po zařízení jsou cákance, Máma se zděsí.

MÁMA

Kristepane, co to vyvádíš?

Máma vezme z kuchyně hadr a jde hned utírat fleky od barvy.

MÁMA

To si pod to nemůžeš něco dát? Jestli chceš bejt jednou malíř, tak nemůžeš dělat takovejhle svinčík, to tě do žádnýho učňáku nevemou...

Honza najednou vyhrkne se slzami v očích.

HONZA

Zabili ho!

Matka přestane vytírat a zděšeně se na Honzu podívá.

MÁMA

Panebože, koho?

HONZA

Vinnetoua!

Honza brečí a maluje, Máma jen zavrtí hlavou a podestýlá pod Honzu noviny.

DÁŠA M.O.

Když Honza nevěděl kudy dál, maloval...

Časový posun - sedmdesátá léta. Honzovi je devatenáct a hraje jako jediný z TJ Břevnov ve Výběru. Mezi diváky na stadionu je i jeho bratr Ferda se svou ženou Olinou a s Dášou, která je Olinina neteř. Dáše se Honza při hře na hřišti zalíbí a tak se dohodne s manželi, že jim večer bude hlídat děti s Honzou, aby mohli jít do kina.

Honza přijde pozdě, nejdřív je naštvaný - „nemá rád cizí holky“ - ale pak zjistí, že si Dáša čte knihu o Pellém a pozve jí na rande.

Ráno po zápasu TJ Břevnov proti Litoměřicům dostane Honza nabídku od trenéra Pospíchal na přestup do profesionálního klubu v Plzni.

INT. FERDŮV BYT, OBÝVÁK - VEČER

Honza chroupe našťavaně tyčinky. Dětský pláč z dětského pokoje pozvolna umlká. Po chvíli si všimne knihy Fenomén Pellé. Uznale se podívá směrem k dětskému pokoji a začne v ní listovat. Přichází Dáša.

DÁŠA

Tak ten druhej už taky chroupe.

Honza zvedne hlavu od knihy.

HONZA

Ty se zajímáš o Pellého?

Dáša, která ještě dopoledne na zápasu neměla ponětí o koho jde, bez mrknutí oka přikývne.

DÁŠA

No. Je to můj nejoblíbenější fotbalista.

HONZA

Můj taky. Tebe zajímá fotbal?

DÁŠA

Jasně. Dopoledne jsem byla na zápase.

HONZA

Tys mě viděla hrát?

DÁŠA

No. Koupila jsem pivo, jestli máš chuť.

Honza

Ne, to nemůžu. Dyť ty ještě nevyděláváš, ne? Nebudu ti upíjet...

DÁŠA

Nebudeš. Já pivo nepiju.

HONZA

Aha. Tak já se podívám, jestli tu nemá brácha někde flašku vína...

Honza odběhne z obývacího, Dáša za ním křikne.

DÁŠA

Mimochodem, jmenuju se Dáša...

HONZA M.O.

Já jsem Honza...

DÁŠA

Já vim...

Časový posun. Dáša se nastěhovává s miminem do bytu v Plzni. V bytě je věčně sama s dítětem, Honza trénuje a po tréninku jde se spoluhráči do hospody. Dáša se nakonec sebere a odjede zpátky do Prahy do bytu k Honzově mamince. Honza přijede a po krátké hádce se dohodnou, že bude do Plzně dojíždět a případně přespávat. Když v Plzni nepřespává, půjčuje byt spoluhráči z Plzně. Díky tomu jednou přijede do Prahy s nepříjemnou novinou - chytil filcky. Ani jeho matka ani jeho těhotná žena Dáša nevěří, že jí nebyl nevěrný. Vyčítají mu, že radši v Plzni „děvkaří“, než aby sehnal nový byt. Honza se naštvě a přitáhne bytovou úřednici do sklepního bytu se suchým WC na dvoře. Úřednice se zhrózí a do čtrnácti dnů se Honza s Dášou stěhují do nového bytu na Jižním městě.

INT. MÁMIN BYT, POKOJ - DEN

Těhotná Dáša nevěří, že jí Honza nebyl v Plzni nevěrný. Máma chová vnouče, to vytrvale brečí.

DÁŠA

To si snad ze mně děláš srandu! Tak pitomou výmluvu jsem fakt ještě neslyšela.

HONZA

Ale to není žádná výmluva!

MÁMA

Ty se styd', Honzo! Vopravdu se styd'! Máš tady těhotnou ženu s děckem a ty se zahazuješ s nějakýma plzeňskejma děvkama!

HONZA

Kristepane, já jsem z žádnou děvkou nebyl, já jsem jenom pučil byt!

DÁŠA

My jsme tady jak sardinky - na hajzl musíme do kadibudky na dvorek - a von se vesele s odpuštěním kurví v bytě první kategorie.

HONZA

Krucinál, mohla's tam bydlet se mnou!

DÁŠA

No, to víš, že jo! Abysme měli filcky voba, vid'!

Honza se najednou sebere a beze slova odejde. Máma se zamyslí.

MÁMA

Hele, a co když nelhal? Třeba vopravdu jenom pučil byt.

DÁŠA

Jo? Tak proč utek? Tím se jasně přiznal.

Máma nakonec přikývne a konejší mimino.

Časový posun. Dáša se brodí rozbahněným a roze-stavěným Jižním městem s kočárkem a batoletem. Na chodbě se seznamuje se sousedem Semerádem, soudním zapisovatelem. Když vejde do bytu, najde Honzu ve vojenské uniformě základáka, jak maluje. Ptá se, jak to, že netrénuje v Dukle, Honza odpoví, že umřel jeho otec. Na pohřební hostině rodina vzpomíná na opilecké kousky tatínka, který byl známou břevnovskou figurkou. Honza svěří bratrovi Ferdovi, že po skončení základní vojenské služby v Dukle přestoupí do Sparty. Honza hraje za Spartu. Trenér Ježek s ním má téměř otcovský vztah. Má konflikty se sportovním politru-kem Janderou kvůli svým protikomunistickým názo-rům. Když hraje proti Slávii, zajde po zápasu na pivo se slávistickým hráčem Karlem Jarolímem. Je fanfa-ron a hostí vždycky celou hospodu. Doma se rozči-luje Dáša, že táhne celou domácnost jen ze svého platu. Honza jí chlácholí, budou hrát pohár UEFA ve Švýcarsku, peníze budou.

INT. PANELÁK, BYT - noc

Noc k ránu, Honza se krade do bytu, ticho, Vplíží do dětského pokoje a dá každému z kluků na noční stolek pytlík bonbonů.

Pak vejde do obývacího - tam spí soused Semerád na kanapi. Honza na něj nevěřičně zírá. Rozsvítí se a přijde probuzená Dáša.

DÁŠA

To je dost, že jdeš. Víš, kolik je?

Honza ukazuje na Semeráda.

HONZA

Co to má bejt!?

DÁŠA

Jo, tohle... Nic.

HONZA

Jak nic? Tady ti leží na kanapi cizí chlap!

DÁŠA

To není cizí chlap, to je Peťa od vedle.

HONZA

Tak já, když nejsem doma, tak ty si sem taháš chlapy od vedle?

DÁŠA

Ale netahám, jenom jsem ho nemohla probudit, tak tu spí, no.

HONZA

A co jste spolu vyváděli, než usnul?

DÁŠA

Dívali jsme se na zápas Sparta - Slavie. S Ferdou, s tetou a s Jirkou.

HONZA

Jakým Jirkou zase?

DÁŠA

Uhliř, parťák tvýho bráchy. Hele, ty budeš vyspávat a já ráno musím zaplatit klukům obědy do školky.

HONZA

No a to je kolik?

DÁŠA

Jak kolik!? Dyť jste vyhráli, ne? Takže mi dej prémie.

Honza se prošacuje a vytáhne papírovou dvacetikorunu a pár drobných. Dáša se zamračí.

DÁŠA

Ty si zase platil za celou hospodu, že jo? Honzo, to ti fakt nepřijde blbý, že všechno táhnu jenom ze svýho platu?

HONZA

Příští tejden hrajem s Neuchatelem, to budou úplně jiný prachy...

DÁŠA

To říkáš vždycky! Příští tejden, příští tejden, příští tejden! Ty nemáš žádnou zodpovědnost, ty máš v kebuli jenom tu pitomou mičudu. A mně už to nebaví! Vopravdu nebaví!

Souseda Semeráda spícího na kanapi hádka probudí. Trochu vyděšeně se rozhlíží kolem sebe, takhle jeho byt nevypadá, spatří Honzu s Dášou.

Semerád

Promiňte... Já sem... tady sem... nějak zasek sem... Já nebudu dál rušit, nashledanou.

DÁŠA

Ahoj.

Semerád vyfičí. Honza přejde do protiútoku.

HONZA

A mně zas nebaví, že mi v mém bytě spějí na kanapi cizí chlapi, když je tady s nima moje žena sama!

DÁŠA

Nevodbíhej od tématu, ano!? Neodbíhej! Tady nejsi na hřišti!

Dáša jede poprvé do světa za železnou oponou. Kromě ní se Honza ještě zaručil za bratrova kolegu z práce Klímu. Jedou oba spartanským autobusem společně s fotbalisty a trenérem Ježkem na zápas. Ve Švýcarsku Klíma Dáše prozradí, že hodlá emigrovat a nabízí totéž Dáše a Honzovi. Dáša je nejdřív rozhořčená, Honza se za Klímu zaručil, ale když jí Klíma vypráví, kolik by si fotbalista jako Honza vydělal na západě, zarazí se přemýšlí. A co děti? Klíma jí řekne, že by je během několika let dostali do Švýcarska. Dáša je stále nerozhodná, Klíma jí večer zavolá, jak se s Honzou dohodla.

Honza se po zápase diví, že Dáša ještě nesbalila, jedou přece v noci zpátky do Prahy. Pak si všimne dárků pro kluky - pravých angličáků a roznězní se představou, až zase děti uvidí. Dáša se zastydí, že vůbec uvažovala o emigraci a rychle balí, aby si Honza ničeho nevšiml. Na zvonící telefon nereaguje.

INT. NSR, HOTEL - NOC

Dáša si zkouší džíny, na stole jsou angličáky v dárkových krabicích a láhev vína. Dáša popíjí decku. Do pokoje vejde Honza a rozhledne se po rozkramařeném pokoji.

HONZA

Ty si ještě nesbalila? Dyť jedem v noci domu. Za hodinu vyrážíme...

DÁŠA

No, já jsem si s tebou chtěla vážně promluvit...

HONZA

Vážně? Dyť jsem nic neproved... (Honza si všimne angličáků na stole) Teda to je nádhera!

Honza si sedne na bobek ke stolu a fascinovaně studuje angličáky, které různě otvírá a zavírá (Mercedes kabriolet a sportovní Porsche).

HONZA

Tak to je úplná bomba! Toho med'oura jsem vždycky chtěl! A to je to Porsche s těma dveřka nahoru! Hele, to vypadá jak letadlo!

Honza rukou vznáší Porsche s otevřenými dvířky nad stolem.

HONZA

Teda řeknu ti, já závidím svejm dětem jejich rodiče. Kluci budou posraný blahem.

Honza se zarazí.

HONZA

Mělas koupit ještě jedno pro mně. Abysme si to mohli spolu užít...

Honza se otočí na Dášu.

HONZA

Já se na ty naše kluky tak těším. Taky se ti po nich stejská?

Dáša se nadechne a kousne se do rtu. Honza si všimne, že je vážná.

HONZA

Tak o čem si chceš vážně promluvit? Jak vidíš, tak jsem dneska neměl ani kapku, nic jsem nevoslavoval...

Dáša pozvolna přikývne.

DÁŠA

No, ano. To je to, o čem jsem s tebou chtěla mluvit. Že ses tentokrát zachoval úplně ukázkově. Byls úplně vzornej.

HONZA

Co to meleš? Je ti dobře?

DÁŠA

Já... ti chci strašně poděkovat, žes mi vzal s sebou na takovej skvělej vejlet...

Dáša se rozslzí.

HONZA

Co blázníš, ty troubo...

Honza konejší Dášu, začne zvonit hotelový telefon.

HONZA

Já to vemu...

Dáša se náhle vzpamatuje.

DÁŠA

Ne, neber to. Musíme balit.

HONZA

Tak furt zvoní...

Dáša vstane a vyvěsí telefon.

DÁŠA

Musíme balit, musíme se vrátit domu. Kluci čekaj.

Oba urychleně balí.

DÁŠA M.O.

Nikdy jsem o tom Honzovi neřekla. O šanci, o který jsem už byla rozhodnutá jí chytit a nepustit. A která měla jen jednu vadu – byla jenom pro mně a pro něj. Styděla jsem se. Styděla jsem se, že mně musel nevědomky připomenout, co je pro nás dva opravdu důležitý a kvůli čemu s ním ještě pořád jsem.

Honza je na koberečku u spartánského bosse Obrhela. Dostává sprdunk od politruka i od bosse za emigraci Klímy. Trenér Ježek se snaží celou situaci zahrát do autu, Honzovi však rupnou nervy: „Důležitý je, jestli vyhraje nebo ne! A já vyhrávám, tak si strčte tyhle kecy za klobouk!“ Výsledkem je, že Honza dostane půlroční distanc.

INT. CHODBA - DEN

Honza je našťvaný, Ježek Honzu uklidňuje.

JEŽEK

Já ti tu hubu fakt jednou zalepím leukoplastí, Honzo... Tak sis vydržkoval půlroční distanc, stojí ti to za to?

HONZA

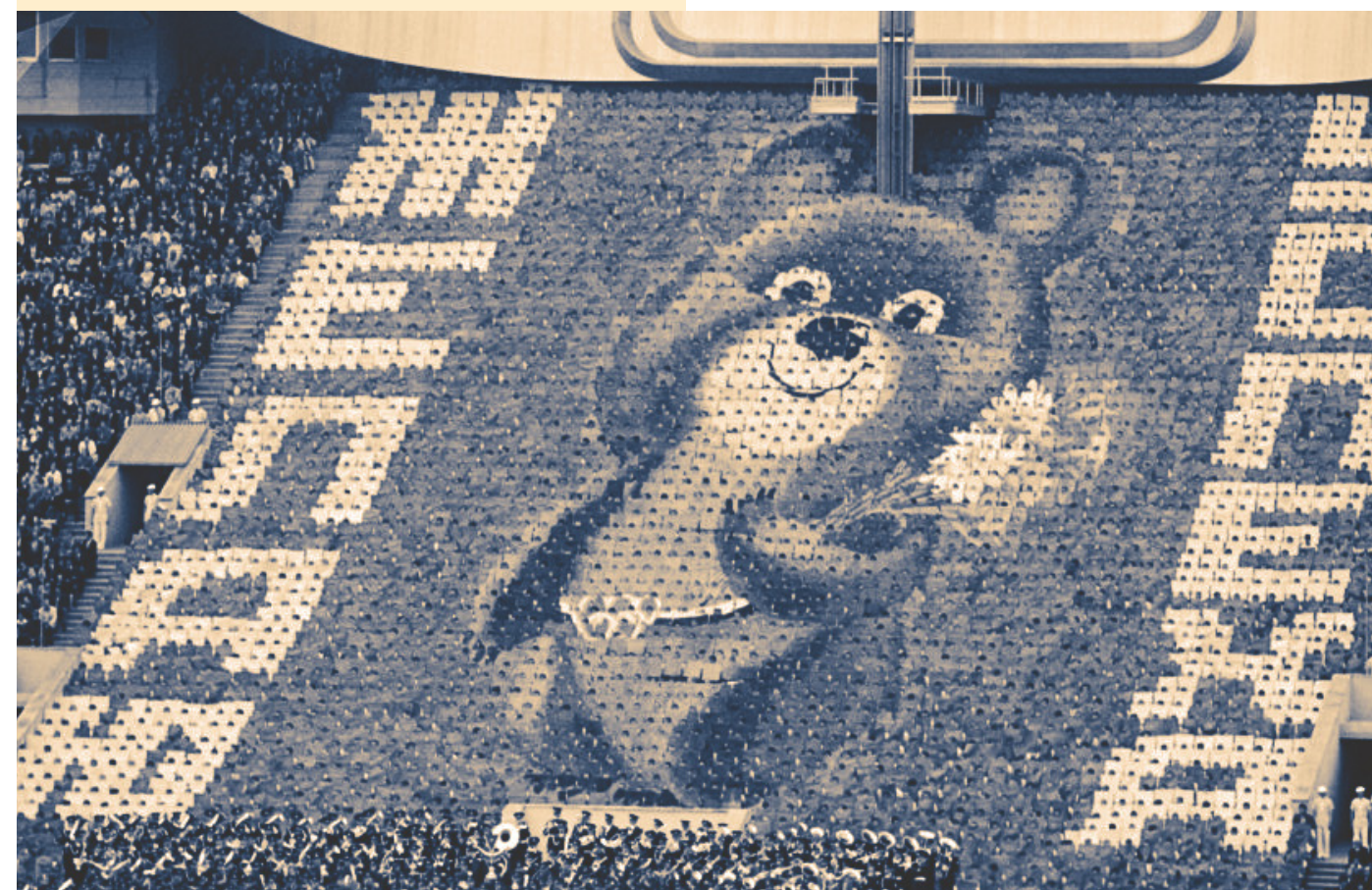
Promiň, tréno. Co teď vlastně budu dělat?

Ježek položí Honzovi ruku na rameno.

JEŽEK

Neboj, za pár měsíců je Olympiáda a vono se to „přehodnotí“, uvidíš...

Olympiáda v Moskvě. Kvůli národní reprezentaci byl Honzův distanc zrušen. Letadlo je plné sportovců a funkcionářů, letí se domů. Probíhá bujará oslava. Pak Honza oslavuje s celou Prahou vítězství na Olympiádě. K ránu jde s opicí za Dášou do práce.

Když Dáša zjistí, že propařil celou olympijskou odměnu, nadává Honzovi, že propil auto a obviňuje ho zalkoholismu. Honza se chabě brání, celou hádku komplikují spoluzaměstnanci Dáší, kteří na Honzovi loudí autogramy. Honza činí pokání a stará se doma o kluky.

INT. PANELÁK, BYT - DEN

Děti jdou ze školy domů. V předsíni slyší obvyklé zvuky. Nakouknou do obývacího pokoje, Honza maluje.

Kluci už tenhle rituál znají.

VAŠÍK

Co se stalo, tatí?

HONZA

Maminka se na mně příšerně zlobí.

PEPÍK

A cos provedl?

HONZA

Strašně moc jsem zlobil. Ale strašně moc.

Kluci pokývají zkušeně hlavami.

VAŠÍK

Ty máš blbý, že si už velkej, tatí. Jinak bys dostal pár na holou a měl bys klid.

Honza se synově logice souhlasně pousměje.

HONZA

To by bylo skvělý, kdyby to šlo.

Nečekaně přijde na návštěvu soused Semerád, který si vymyslel záminku, aby mohl navštívit Dášu. Honza se s ním nakonec skamarádí a po několika lahvích vína debatují o rozdílu mezi malbou a tapetou. Vášnivou debatu naruší Dáša, která se vrací z důležité schůzky s tetou Olinou. Rešila s ní, že chce Honzu opustit, všechny peníze prošťustruje. Obě ženy svorně nadávali na své muže a přitom také vypily několik lahví vína. Podnapilá Dáša řekne Honzovi nekompromisně, že s ním končí.

Sparta v Madridu porazila Real! Honza po vítězném zápase iniciuje výměnu dresů, která pobouří politruka. Trenér Ježek tlumočí Honzovi nabídku Realu Madrid. Za jeho přestup nabízejí milion dolarů. Žádný československý fotbalista ještě nedostal takovou šanci. S jednou podmínkou – Honza musí nechat Dášu s dětmi v komunistickém ČSSR a emigrovat. Honza odmítne. Po návratu z Madridu domů Dáša nechápe. Přece by za ním po čase přijeli! Taková šance přijde jednou za život! Při pohledu na zmateného Honzu Dáša konečně pochopí, že Honza dal přednost jí a dětem před svojí životní láskou, fotbalem...

INT. PANELÁK, BYT - DEN

Kluci skáčou Honzovi po hlavě, Honza rozdává dárky ze Španěl. Dáša Honzovi strašlivě nadává.

DÁŠA

Ježíšimarijá, ty si takovej blbec! My bysme t o tady bez tebe nějak vydrželi, dyť ses stejně pořádkem v luftu!

Honza podává Dáše její dárek, který jí přivezl.

HONZA

Ale tohle by bylo na pořad, Dáší...

DÁŠA

Milion dolarů, já se z tebe picnu!

HONZA

Nepustili by vás za mnou.

Dáša si ani nevšimne, že si rozbalila nádherné španělské šaty.

DÁŠA

Ale prosimtě! Taková šance! Reál Madrid to je přece to nejvěš, kam se čutálista může dostat! A ty to takhle fanfarónsky zahodíš...

Dáša si všimne šatů a najednou jí dojde, co Honza vlastně udělal. Do očí jí náhle vhrknou slzy a dopoví plačtivě větu.

DÁŠA

... kvůli nám!

Dáše se koulí po tvářích slzy, Honza jí sevře do náručí. Kluci scénu překvapeně sledují. Dáša zašeptá Honzovi do ucha.

DÁŠA

Ty si vůl. Nejúžasnější vůl na světě.

Dáša zároveň pláče a zároveň se směje. Honza mrkne a kluky. Kluci se vrhnou k objímajícím rodičům a objímají je společně, kam dosáhnou. Objímající sousoší Bergerových.

DÁŠA M.O.

Tenkrát jsem pochopila, že jsem Honzovi strašně křivdila. Měl to v tý své kebuli jednoduše, ale dokonale srovnaný. A taky jsem si uvědomila, že jsme ten letitej souboj s jeho životní láskou vyhráli. Miloval nás víc, než mičudu.

Politruk Jandera žádá spartánského bosse Obrhela, aby Honzu Bergera nějak konečně zkontroloval. Ta výměna triček s Realem byla poslední kapka. Obrhel slíbí, že to nějak zařídí.

Honza jde po zápasu se Slávií na pivo s Karlem Jarolím. Jako obvykle hostí celou hospodu, Jarolím však odchází, už se cítí příliš opilý. Na Honzu se přilepí dvě fanyanky a kupují mu panáky. Když je Honza pod obrazem, vyvolají fanyanky konflikt. Do hospody napochodují esenbáci dřív, než je někdo stačí zavolat a surově zatknou vzpírajícího se Honzu.

Při výslechu opilý Honza pozuráží celé komunistické zřízení, vyhrožuje emigrací a na závěr pomoci obraz Gustava Husáka.

INT. VÝSLECHOVÁ MÍSTNOST - NOC

Strohá místnost bez oken, psací stůl, na něm psací stroj, před stolem ořískaná židle. Na židli sedí Honza. Rozvaluje se, je na něm vidět, že je stále dost opilý.

VYŠETŘOVATEL

Vypadá to s vámi špatně, Berger.

HONZA

Se mnou? Se mnou špatně? Ty vaši dva...

Honza chvíli úporně přemýšlí, jak je nazvat.

HONZA

... příslušníci mě napadli. (kroutí hlavou)
Se mnou špatně.

VYŠETŘOVATEL

Já tady čtu, že jste je napadl vy. Poručíku Vávrovi jste dokonce způsobil pohmožděninu žeber a poškodil služební uniformu.

HONZA

No to je neuvěřitelný, to je snad možný jenom v tomhle posraném státě.

Oba policisté zpozorní, pomocník se zadívá na magnetofon, jestli nahrává. Když se potká očima s vyšetřovatelem, nepatrně kývne hlavou.

VYŠETŘOVATEL

Vám se v našem socialistickém státě nelíbí?

HONZA

A co se mi tady asi tak má líbit? Podívejte se, jak vypadám!

Honza ukazuje polité tričko a rozbitou bradu.

Honza

Dyť mi málem zlomili ruce!

Honza mávne rukou a všimne portrétu Husáka na zdi a ukáže na něj prstem.

Honza

A tamhleten čurák se na to dívá a je mu to úplně fuk.

Oba vyšetřovatelé téměř povyskočí.

VYŠETŘOVATEL

Myslíte soudruha prezidenta naší socialistické republiky?

HONZA

*No a koho myslíte, že tamhle máte na zdi? Joh-
na Lennona?*

Ráno je Honza převezen do vazby na Ruzyň. Dáša doma zjistí, že nehraje zápas. Volá tetě Olina, ženě Honzova bratra, ale ani ona ani bratr o Honzovi nic neví. nakonec jí telefonuje Ježek. Honza má na krku několik pragrafů, včetně hanobení hlavy státu. Dáša s Ježkem orodují za Honzu u politruka Jandery. Ten je sám překvapen, jak celá věc zašla daleko. Při-
zná, že se vlastně o Honzu staral, protože obdivuje je talent. Chtěl ho zkrátit, dát mu za vyučenou, ale hanobení hlavy státu... to už je příliš, tam jeho pra-
vomoc nedosáhne. Pokusí se udělat, co bude moci. Dáša telefonuje s Honzou. Sparta se za Honzu zaru-
čí, pokud bude držet do budoucna hubu a nastoupí na protialkoholní léčení. Honza se nejdříve brání, ale pak kvůli Dáše a dětem svolí. Po tříměsíční léčebné proceduře má Honza soud. Soudce je předpojatý a chce Honzovi napařit co nej-
vyšší flastr. Po odročení soudu nabídne Dáše soused Semerád, že by jí vymohl audienci u vysoce postave-
ného příbuzného jeho bývalé ženy. Dáša se s dětmi plazí před tajemníkem předsedy vlá-
dy Štrougala. Má štěstí, že Štrougal je zarytý Spar-
ťan. Takže - Honza srazí paty a bude makat jako řádný socialistický občan, a půjde příkladem socia-
listickou morálkou.

INT. KANCELÁŘ TAJEMNÍKA PŘEDSEDY VLÁDY - DEN

Dáša sedí i s dětmi před stolem tajemníka, ten jim nevěnuje pozornost a tváří se velice zaměstnaně, čte si v jakýchsi oběžnících (klasická arogance mocných vůči žadateli). Kluci se začínají nudit, Dáša je uklidňuje. Po chvíli se tajemník uvolí ke komunikaci, ani nezvedne oči.

TAJEMNÍK

Takže, soudružko Bergerová, soudruh Štrougal si pečlivě prostudoval vaši prosbu.

Dlouze se odmlčí, Dáša je napjatá jak struna. Tajemník se na ní konečně podívá.

TAJEMNÍK

A dospěl k závěru, že soudruhu Bergerovi není pomoci.

Dáša jen zalape po dechu. Tajemník jí chvíli nechá smažit ve vlastní šťávě.

TAJEMNÍK

Pokud si soudruh Berger nepomůže sám.

Dáše se čapne nabídnutého stébka.

DÁŠA

A jak by si měl Honza, tedy soudruh Berger, pomoci?

TAJEMNÍK

Má velké štěstí, že soudruh Štrougal je zarytý

Sparťan. Soudruh předseda si je dobře vědom, že si fanoušci Sparty myslí, že soudruh Berger není člověk, ale Bůh. Ovšem jestli si soudruh Berger nevšiml, tak komunistická společnost v Boha nevěří. Takže pokud chce hrát, udělá soudruh Berger ukázkové pokání. Přestane se chovat protikomunisticky. Provede sebekritiku a odsoudí své chování v minulosti. A především – půjde příkladem jako řádný socialistický občan.

Díky intervenci tajemníka soud odsoudí Honzu pod-
míněně na čtyři roky. Honza opravdu srazí paty. Jen-
že už nehraje tak jako dřív. Chybí mu bojovnost, roz-
hodnost...

Na zápase s Německem v Mnichově je Honza nu-
cen národnímu mužstvu předčítat jakýsi politický
motivační blábol. Honza to nakonec nevydrží a papír
zmačká. Najednou je to zas frajírek Berger, který si
nebere servítky před komunisty. Předseda ČSTV je
šokován nečekanou provokací a seřvává politruka
Janderu. Berger asi neví, že je pořád v podmínce,
tentokrát půjde sedět natvrdo!

Díky tomu, že ČSSR vyhraje nad NSR, zaštití Honzu
ještě jednou Štrougalův tajemník a vysvětlí rozhoř-
čenému předsedovi ČSTV, že předseda vlády ví, že
o Honzu Bergera mají zájem ve Švýcarsku. Bude
lepší, když bude odevzdávat 80% valutových příjmů
státu, než aby seděl ve vězení na státní náklady.
Berger s Dášou a s dětmi vystupují na Švýcarském
letišti. Dáša je těhotná. Jsou svobodní.

EXT. STADION SPARTY - DEN

Záběry ze stadionu v době největší slávy Honzy
Bergera (orb 1). Tribuny skandují „Honza není
člověk, Honza je Bůh!“. Na stadionu probíhá
zápas Sparta - Slávie.

DÁŠA M.O.

*Není jednoduchý žít s Bohem... Pokud vás Bůh
okouzlí, tím co dokáže, můžete v něj věřit.
Můžete se k němu modlit, fandit mu. A můžete
ho zpovzdálí milovat a uctívat.*

EXT. RUZYŇ - DEN

Záběry z obrazu 131 - Honzu vedou v klepetech
do věznice.

DÁŠA M.O.

*Ale pokud s ním chcete žít, nesmíte nad ním
nikdy zlomit hůl. Nikdy od něho nesmíte utéct.*

EXT. ŠVÝCARSKO, LETIŠTĚ - DEN

*Je sluníčko, vlaje Švýcarská vlajka, z letadla
vystupuje těhotná Dáša s kluky a s Honzou.*

DÁŠA M.O.

*Musíte si uvědomit, že i ten největší Bůh je bez
svý svatyně a bez svejch uctívačů jen obyčejnej
člověk.*

Honza s klukama přikládají uši k Dášině bříšku.

DÁŠA M.O.

*A jako takovej je stejně křehkej a zranitelněj
a má právo na stejný slabosti a nedokonalosti
jako všichni ostatní.*

EXT. NĚMECKO - DEN

MS v Německu (po sametové revoluci). Starý
Honza jde s Dášou po náměstí.

DÁŠA M.O.

*A když s ním překonáte všechny krize a úlety,
tak vás to smetlí do konce života. A vy víte, že
pro ostatní může bejt Bohem právě proto, že
před vámi může bejt jen obyčejnej člověk. A že
to mu dává sílu unýst víru všech ostatních v jeho
dokonalost a neporazitelnost. Vaší víru.*

Náhle se ozve se české skandování „Honza neni
člověk, Honza je Bůh!“ Dvojice se otočí a vidí
české fanoušky s vlajkami, jak vzdávají poctu
vysloužilému Honzovi. Honza přijímá ovace.
Zatmívačka. Konec.

DRAMATURGICKÁ EXPLIKACE

Jan Berger je ikona fotbalové Sparty. Legendární záložník, proslavený góly stejně jako svými problémy se socialistickým režimem, nebyl žádným politickým aktivistou nebo odpůrcem totality. Za svobodnější svět v nesvobodné společnosti nebojoval jednoduše proto, že za něj bojovat nemusel. Díky přirozenému naturelu lidového rebelu dokazoval, že je možné svobodně žít komunistickému marasmu navzdory. Pro jeho fotbalový talent, bezprostřednost a odvahu nebrat si servítky k němu vzhlíželi tisíce fotbalových fanoušků nejen pražské Sparty. Ze stejných důvodů byl trnem v oku funkcionářům socialistického sportu. Na fotbalisty je vždy vidět, na Jana Bergera bylo vyložene nasvíceno. Ať už na Letné nebo v reprezentaci, Berger rozdával fanouškům v ochozech stadionů radost a připomínal, že absurdní režim sice nelze porazit dělovkou pod břevno, ale je možné si z jeho představitelů občas vystřelit. Pro jedny byl vzorem a lidovým hrdinou, pro druhé hrozbou, kterou bylo nutné odstranit. Film o životních osudech fotbalisty Jana Bergera nechce sentimentálně křísit slávu bývalého fotbalového reprezentanta. Proč tedy vyprávět film o výjimečném fotbalistovi dnešnímu divákovi? Příběh Jana Bergera je ryzím konfliktem individuality s mocí represivního systému. Formanovské téma o střetu individuální svobody v kolektivní nesvobodě je vyprávěné skrz reálně žijící postavu, prostřednictvím skutečného života, vzpomínek přímých účastníků a archivních materiálů. Dokumentární skutečnosti scénář upravuje a inspiruje se jimi. Součástí hraného filmu budou dobové materiály, záběry vybraných fotbalových utkání, ve kterých Jan Berger nastoupil.

Bergerova životní dráha a sportovní kariéra charak-

terizuje život v socialistickém Československu osmdesátých let podobně, jako příběh Emila Zátopky vystihuje léta padesátá a osud Věry Čáslavské roky šedesáté. Bergerův příběh nedosahuje tragiky Čáslavské nebo Zátopky. Na rozdíl od titánů světového sportu představuje Jan Berger symbol domácí, rezonující místy v groteskní, lehce absurdní rovině. Osobní dramata se prolínají s plebejskou podstatou fotbalu jako lidové zábavy. Na Letnou se tehdy nechodilo na Spartu, ale na Bergera. Jan Berger nahrazoval fotbalovým fanouškům odvahu i svobodu, kterou si sami netroufli v normalizační spoutané společnosti projevit. Byl přitom jedním z nich. Chlapík, který vyrostl v nuzných poměrech a rád poseděl na pivu, se pílí vypracoval na vrchol. Měl i štěstí na trenéry. Ikony československého fotbalu Tomáš Pospíchal a Václav Ježek věděli, že mají v Bergerovi rozdílového hráče, schopného rozhodovat zápasy. Když měl Berger problémy se životosprávou nebo s vládci socialistického sportu, jeho trenéři nad ním drželi ochrannou ruku. Domníváme se, že kromě talentu to byla nevšední skromnost a naprostá oddanost sportu, co Jana Bergera dělalo do jisté míry svatým a v očích trenérů i fanoušků nedotknutelným. Ale bylo to tak doopravdy? Při práci na připravovaném filmu se vkrádá myšlenka na trenéra Václava Ježka. Jaká byla jeho skutečná role v příběhu? Copak je možné, aby byl Bergerovi věčně chápavým, tolerantním druhým otcem? Vztah temperamentního trenéra a lehkovážného fotbalisty si nejde představit bez konfliktu. Na Bergerových výkonech stála celá Sparta. Nedivil bych se, kdyby se trenér neovládl, když jeho klíčový hráč nemohl nastoupit. Jak absurdní se z dnešního pohledu jeví tehdejší Bergerovy průšvihy a zákazy. Tak šílené

asi bylo pro trenéra neustálé vysvětlování a omlouvání Bergerových úletů. Co Ježka motivovalo, aby akceptoval zvůli a donekonečna hrál se systémem na schovávanou? A zároveň si nezavřel cestu k zahraničním angažmá. Vždyť Václav Ježek trénoval kromě Sparty i Feyenoord Rotterdam a FC Curych. Odvrácená stránka ligového fotbalu a možnost pátrat po roli Václava Ježka, fabulovat vliv tohoto demiurga československé kopané jsou momenty, které vytvářejí spodní proudy příběhu fotbalisty Bergera.

Jan Berger vyrůstal v Praze na Břevnově, v suterénním bytě jako nejmladší ze šesti sourozenců. Poznal, co je mít hlad, ale nikdy si nestěžoval na nepřízeň osudu. Jeho úspěšná sportovní kariéra je plná zvrátů a osobních dramát. Jan Berger jako jediný československý fotbalista v historii mohl nastoupit za Real Madrid, kdyby ovšem emigroval. Komunistický režim by totiž problémového fotbalistu do západního angažmá neuvolnil. Ale Berger nikdy neopustil svoji rodinu, i když ho to stálo dres jednoho z nejslavnějších fotbalových klubů planety. Přestože byl hvězdou, dvojnásobným ligovým mistrem a olympijským vítězem, nepodleh hvězdným manýrům. Se svou manželkou Dášou vždy ctil rodinu nade vše a spolu vychovali tři úspěšné syny.

Základním vyprávěcím principem filmu je přítomnost vypravěče. Příběh Jana Bergera v našem filmu vypráví jeho dětská láska a později žena Dáša. Její postoj je charakteristický: „Všichni ho milovali a vzývali jako boha. Ale jenom já jsem s ním žila. Není jednoduché žít s Bohem. Naštěstí měl kromě mně jenom jednu další lásku. Mičudu. Tu potkal dřív než mně.“ Dáša předznamenává, že v dramatickém půdorysu filmu bude chybět klasický milostný trojúhelník. Případnou sokyni v lásce, konkurentku ve vztahu vždy představoval fotbal, nikdy jiná žena. Příběh Bergerovy fotbalové posedlosti i nespoutané svobody líčí jeho manželka s odstupem a mírným nadhledem. Vypráví lineárně, věří v sílu příběhu, kdy ve zdánlivé idyle pražského Břevnova šedesátých let začíná růst Bergerův fotbalový talent. Rozhodnutí vyprávět příběh z výlučně mužského prostředí ženou vytváří napětí mezi viděným a slyšeným. Bergerova manželka je ambiciózní postava, která má jasný žebříček hodnot, z něhož nesleví, ani kdyby šlo o mistrovský titul. Představuje protipól svému manželovi, vrací ho zpět nohama na zem a poskytuje mu zázemí. Ochránkyně rodinného krbu a obětavá matka paradoxně jednou zapohybuje fatálněji, než její svěťácký manžel. Během fotbalového zájezdu do západní Evropy, kam Jana Bergera doprovází, zvažuje nabídku emigrace. Na okamžik přemýšlí, že by mohla opustit malé děti, které zůstaly doma. Málem dojde na slova politruka, dohlížečícího na návrat účastníků zájezdu zpět do socialistické vlasti: „Uvidí neony a posere se.“

Dramatický oblouk příběhu tvoří tři dějství. Zlom přichází po odmítnutí nabídky Realu Madrid. Do té doby poněkud bezstarostný hrdina pocítí nepřízeň mocných. Po emigraci známého, za něhož se Berger před zájezdem na západ zaručil, dopadne hněv režimu plnou silou. Hrdina nesmí hrát fotbal a po vykonstruovaném procesu mu hrozí několikaleté vězení. Po boku mu stojí jeho žena a trenér Václav Ježek. Geniální psycholog a fotbalový stratég je třetí zásadní postavou filmu. Legendární trenér Sparty a reprezentace diplomaticky balancuje mezi hněvem a přízní mocných, u kterých vyprosí pro Jana Bergera podmíněnou milost. Místo do vězení smí Jan Berger nakonec legálně vycestovat k zahraničnímu angažmá. Režim na sklonku své vlády pochopil, že je výhodnější provokatéra odklidit z republiky a ještě na tom vydělat. Ideologie totalitního režimu, založená na třídním boji a nenávisti ke kapitalismu, se pragmaticky skloní před potřebou valut. Jako další sportovci, i Jan Berger směl přestoupit do zahraniční ligy, aby odváděl 80% svého platu do socialistické kasy. Olympijský vítěz z moskevského turnaje, miláček publika a postrach papalášů, už podruhé nabídku Realu Madrid nedostal. Naštěstí zbylo hodně věcí, které jsou v životě důležitější než fotbal. A možná ještě někdy nad Letnou zazní skandování fanoušků: „Hooon-za Berger, jinak to nevidím!“

Téma filmu o fotbalistovi Bergerovi nám připomíná, že relativní svobodu, kterou zažíváme, musíme chránit, protože svoboda a demokracie nejsou samozřejmostí. Byť jde třeba „jen“ o to, za jaký klub budeme hrát. Je totiž každého věc, čím chce nosit. Už nikdy by neměl mít někdo možnost tohle rozhodovat za nás.

Benjamin Tuček

REŽIJNÍ EXPLIKACE

Poměrně dlouhou dobu jsem odolával nej-různějším scénářům a trpělivě čekal na ten pravý, který bych uchopil a věnoval mu veškerou svou energii. Jsem přesvědčen, že ta chvíle nastala. Téma příběhu je mi velmi blízké a navíc se jedná o silný skutečný příběh a nikoliv o pouhou fikci.

Jan Berger je legenda. A to nejen svým fotbalovým umem, ale i přístupem k životu. Zaujal a okouznil mnoho lidí, včetně mně. V dětství byl jedním z mých vzorů. V pozdější době jsem měl mnohokrát možnost zahrát si s ním fotbal a veškeré domněnky se potvrdily. Je to skutečně svérázný muž, veselý, milý ovšem pevný. Jeho příběh chci pojmut jako životopisný film. Přidání hodnota našeho vyprávění bude určitě ten „druhý“ pohled jeho ženy a její chování ve vypjatých situacích. Musím se přiznat, že s tím mám i svoje bohaté zkušenosti, které chci do filmu přenést. Prostor vidím i v poetice, dobové atmosféry Břevnova, rád bych kombinoval reálné fotbalové záběry s těmi archivními. Teším se i na práci s herci při rekonstrukci fotbalových scén a nebo scén z kabiny fotbalistů. Pokusím se ukázat práci sportovce v komunistické době, kdy československý fotbal produkoval velké hvězdy, které byly adorovány ve světě a Evropě. Dobu, kdy šlo víc o partu, než o astronomické honoráře, jaké známe dneska.

V tomto ohledu bych se ve vši skromnosti rád přiblížil filmům mého dalšího vzoru – Miloše Formana. Postava Honzy Bergera totiž „formanovskou“ určitě je. Příběh obyčejného chlapíka a geniálního fotbalisty, který se postaví režimu, prostě proto, že si nemůže pomoci, nabízí prostor pro vytvoření hodně zajímavé postavy a hlavně silného filmového příběhu. A to vše ve scénáři Roberta Geislera rozhodně vidím.

Velkou pozornost budeme s kameramanem věnovat i stylu natáčení, vedení kamery, barevným korekcím a celkovému pojetí. Nemělo by jít o dokumentární film, ale ani o přísně strohý technický přístup. V tuto chvíli to vidím na kameru z ruky a jistou polo-aktivní „přítomností“ v situacích. Počítám, že nás čeká velký kus práce, mnoho hodin debat a hledání nejvhodnějšího přístupu. Ale těším se na to.

Jakub Kohák

SCÉNÁRISTICKÁ EXPLIKACE

Když mě producenti oslovili, abych napsal scénář k filmu o fotbalové legendě Janu Bergerovi, pochválil jsem je za velmi moudré rozhodnutí. Mohli totiž udělat velkou chybu. Mohli oslovit scénáristu, který je nadšeným fotbalovým fanouškem či dokonce zarytým Sparta-nem. Oslovili však autora, který fotbalu nerozumí, nesleduje ho a činí tak proto, že ho tento druh sportu vůbec nezajímá.

Proto jsem se také na Jana Bergera nedíval jako na fotbalistu a netopil se v jeho fotbalových úspěších a dovednostech. Byl to pro mě člověk, který vyrostl v neskutečně chudých poměrech a který měl to štěstí, že měl talent od Boha. Uměl kopat do kulatého nesmyslu takovým způsobem jako málokdo. Tím mě zaujal jako génius ve svém oboru. A že uměl kopat do míče dokonale, svědčí to, že dostal nabídku od jednoho z nejprestižnějších světových klubů – od Realu Madrid. A tuhle nabídku odmítl. Kvůli rodině. To byl moment, kdy mě zaujal jako člověk. A tak mne napadlo vyprávět o téhle sportovní hvězdě očima jeho ženy Dáši.

A tak společně s ní vyprávím o bohémovi, který se stal pro svoje fotbalové umění *Bohem* pro své fanoušky. A který si začal myslet, že je nepostižitelný a tvrdě narazil na ruku totalitního režimu. A taky vyprávím o člověku, se kterým nebylo jednoduché vést domácnost se dvěma dětmi. Který byl naprosto nepraktický a bezelstný v dobách Husákovského marasmu. A který byl schopen obětovat největší životní nabídku a na nějaký čas sklonit hlavu před režimem kvůli své rodině, která pro něj znamenala víc než kariéra i osobní hrdost. Je to vlastně tak trochu červená knihovna. Ale o chlapovi.

Robert Geisler

JAKUB KOHÁK REŽIE

Režisér televizních reklam (*Kofola, Pepsi, T-Mobile, Vodafone a mnoho dalších*). Jeho reklamy mu vysloužily mnoho cen jak na české tak i na světové scéně. Na festivalu v Cannes byl prezentován v prestižním světovém výběru Young Directors (*nejlepší mladý režisér*). Věnuje i tvorbě krátkých videoklipů, televizních seriálů a spotů. Je držitelem ceny Anděl (1999) za nejlepší český videoklip.

ROBERT GEISLER SCÉNÁŘ

Podílel se jako scénárista na filmech **Mistři** a **Protektor** (*Český lev za scénář k Protektorovi společně s B. Tučkem a M. Najbrtem*). Je také autorem textu úvodní písně filmu *Protektor* „Když zavřu oči“. Spolupracoval s HBO na seriálu **Terapie** (*linie Igora 2011, linie Charváta 2013*) a s Ondřejem Štindlem na seriálu ČT **Svět pod hlavou** (*díly Orchidej na smetišti a Rodinná záležitost*), který dostal Českého lva za nejlepší seriál 2017. Je jedním ze scénáristů politické satiry **Kancelář Blaník** i celovečerního filmu **Prezident Blaník**. S Tomášem Hodanem napsal scénář k pohádce **Čertí Brko**, která bude mít premiéru v listopadu 2018.

BENJAMIN TUČEK DRAMATURGIE

Jako asistent režie se podílel na filmu **Návrat idiota** (1999). V roce 2002 natočil hraný debut **Děvčátko** (*oceněno Českým lvem a na zahraničních festivalech*). Na poušti v americkém Utahu natočil sci-fi **Mars** (2018). Připravuje film **Radio Stalin** o legendárním pražském Radiu 1. Je autorem dokumentárních filmů **Tantra** (2011), **Plán** (2014). Jako režisér se podílel na seriálu o současné české filantropii **Filantrop** (2016). Režie televizní dokumentární série o lidech, kteří se hlásí do Armády ČR **Provedu!** (2017). S M. Najbrtem a R. Geislerem je scénáristou filmů **Mistři** (2003), **Protektor** (2009, *oceněný šesti Českými lvy a nominací ČFTA na Oscara*), **Polski film** (2012) a spolupracoval s nimi na scénářích cyklu **Kinetická encyklopedie všehomíra** (1999 - 2001) a seriálu HBO *Terapie*. S O. Štindlem a R. Geislerem spolupracoval na scénářích série **Svět pod hlavou** (2017). Je spoluautorem satirického seriálu **Kancelář Blaník**. Spolupracoval na celovečerním filmu **Prezident Blaník** (2018). Nakladatelství Labyrint vydalo jeho sbírku povídek **Velmi krátké vlny** (2009).

JAN LAGINA CONCEPT FILM & PRODUCTION S.R.O

Silvestr Bolka Polívky / Firma roku / Hyundai Euro fest / Pražské fotbalové léto / Slavnostní otevření Luxemburg plaza / Finále Miss ČR / Lucie na Bílo

LUDVÍK MAREČEK FRESH LOBSTER S.R.O.

Špunti na vodě – Producent / Účastníci zájezdu – Výkonný producent / Obsluhoval jsem anglického krále – Výkonný producent / Kawasakiho růže – Výkonný producent / Případ nevěrné Kláry – Výkonný producent